Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2026/1932

11.8.2026

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2026/1932

av den 10 augusti 2026

om genomförandebestämmelser för rådets förordning (EG) nr 1224/2009 vad gäller vägning av fiskeriprodukter, kontroll och inspektion av dessa samt antagande av provtagningsplaner, kontrollplaner och gemensamma kontrollprogram

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 [1], särskilt artikel 60.10, artikel 60a.1 a, b, d, f och g samt artikel 93a.2, och

av följande skäl:

(1) Genom förordning (EG) nr 1224/2009 inrättas ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, inklusive bestämmelser om vägning av fiskeriprodukter och om nationella kontrollprogram för inspektion och kontroll av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser, för vilka denna förordning innehåller närmare bestämmelser till stöd för genomförandet.

(2) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av dessa närmare bestämmelser bör vissa definitioner fastställas.

(3) För att säkerställa enhetlighet och jämförbarhet när det gäller den information som ska lämnas i samband med vägningsjournaler är det nödvändigt att fastställa minimikrav för inlämning av information, med beaktande av den särskilda situationen för vissa fartyg och aktörer, såsom fångstfartyg som ännu inte omfattas av obligatoriska krav på elektronisk loggbok och befälhavare som fungerar som godkända vägningsaktörer, för vilka en förenklad registreringsmodell är motiverad.

(4) Enligt artikel 60.1 och 60.3 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska fiskeriprodukter vägas med vägningssystem som godkänts av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna. Det är därför lämpligt att fastställa regler och tekniska minimikrav för sådana system, även i händelse av tekniska fel eller bristande funktion.

(5) För att säkerställa en effektiv kontroll av de regler och krav som gäller för vägningsjournaler och vägningssystem, både på land och ombord, är det lämpligt att fastställa närmare bestämmelser om tillgång för medlemsstaternas behöriga myndigheter till sådana journaler och system.

(6) För att hantera effekterna av avvattning och avisning vid fastställandet av vikten av vissa fiskeriprodukter, särskilt när sådana processer är nödvändiga för att undvika förstöring eller för att konservera produkterna, och utan att det påverkar andra krav i bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken, inbegripet åtgärder som godkänts av unionen och andra nordostatlantiska kuststater, är det lämpligt att införa närmare bestämmelser om avdrag för vatten och is. Dessa bestämmelser bör bygga på ett avdrag på 2 % enligt artikel 74 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 [2], under en begränsad period, samtidigt som medlemsstaterna ges en viss flexibilitet, både under och efter den perioden, att tillämpa en annan procentsats i vederbörligen motiverade fall, när så är nödvändigt, proportionellt och lämpligt, till exempel mot bakgrund av bästa tillgängliga teknik och praxis, och i

[1] EUT L 343, 22.12.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1224/oj.

[2] Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 av den 8 april 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs (EUT L 112, 30.4.2011, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2011/404/oj).

enlighet med målen för den gemensamma fiskeripolitiken, inbegripet att säkerställa lika villkor inom unionen. I detta syfte bör kommissionen bedöma villkoren för användningen av eventuella avvikande avdragssatser på grundval av relevant information från de berörda medlemsstaterna och vid behov med tekniskt stöd från oberoende experter eller vetenskapliga organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå, inbegripet vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen. För att främja en harmoniserad tillämpning av avdrag inom unionen bör kommissionen informera medlemsstaterna om alla meddelanden om sådana avdrag och, på begäran, kunna samordna tekniska diskussioner om sådana avdragsförslag, bland annat genom särskilda arbetsgrupper, samt genom den expertgrupp för efterlevnad som avses i artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 ([3]).

(7) Provtagningsplaner för fiskeriprodukter som vägs ombord, för landningar av sorterade och osorterade fiskeriprodukter och för landningar av frysta fiskeriprodukter bör antas i enlighet med artikel 60.10 i förordning (EG) nr 1224/2009 för att ge de medlemsstater där fiskeriprodukterna landas möjlighet att tillåta godkända vägningsaktörer att göra undantag från den allmänna skyldigheten att väga alla fiskeriprodukter per art vid landning, i enlighet med den antagna provtagningsplanen. Detta inbegriper minimivillkor för förfaranden och åtgärder för att säkerställa efterlevnaden av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken, vilka medlemsstater och aktörer bör tillämpa för att säkerställa korrekt vägning och fångstsammansättning.

(8) Dessutom bör kontrollplaner och gemensamma kontrollprogram för fiskeriprodukter som transporteras före vägning på landningsmedlemsstatens territorium eller på en annan medlemsstats territorium antas i enlighet med artikel 60.10 i förordning (EG) nr 1224/2009, för att ge de medlemsstater där fiskeriprodukterna landas möjlighet att tillåta godkända vägningsaktörer att göra undantag från den allmänna skyldigheten att väga alla fiskeriprodukter per art omedelbart efter landning, i enlighet med de antagna kontrollplanerna eller gemensamma kontrollprogrammen. Detta inbegriper minimivillkor för förfaranden, vägningsanläggningar och åtgärder för att säkerställa efterlevnaden av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken, vilka medlemsstater och aktörer bör tillämpa för att säkerställa korrekt vägning och fångstsammansättning.

(9) För att säkerställa en effektiv och harmoniserad tillämpning av de regler och villkor som fastställs i de relevanta provtagningsplaner, kontrollplaner och gemensamma kontrollprogram som antas enligt denna förordning bör det fastställas detaljerade förfaranden för inlämning av ansökningar om godkännande till kommissionen så att fiskeriprodukter kan vägas vid landning, ombord eller efter transport i enlighet med sådana planer och program. Dessa förfaranden bör också göra det möjligt för medlemsstaterna att föreslå alternativa villkor till dem som fastställs i de antagna planerna och programmen, begränsade till specifika delar för vilka sådana alternativ skulle kunna motiveras.

(10) Mot bakgrund av riskerna med användningen av vägningsundantag och de konsekvenser som bristande efterlevnad av väjningsreglerna skulle kunna få för riktigheten i de fångstuppgifter som fiskbeståndens hållbarhet baseras på, är det lämpligt att fastställa närmare bestämmelser om nationella kontrollprogram och riktmärken, i enlighet med artikel 93a.2, för kontroll och inspektion med avseende på vägningsreglerna i förordning (EG) nr 1224/2009 och i den här förordningen.

(11) För att säkerställa enhetlig provtagning i alla medlemsstater är det viktigt att upprätta matriser för vägning av fiskeriprodukter både ombord och vid landning. Dessa matriser bör om möjligt baseras på dem som identifierades i den studie som utfördes av Europeiska fiskerikontrollbyrån (EFCA) samt på metoder som utvecklats av medlemsstaterna, i samordning med EFCA, på grundval av kontrollerade data och bästa tillgängliga vetenskapliga information.

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj).

(12) De regler som fastställs i denna förordning är innehållsmässigt kopplade till varandra och många är avsedda att tillämpas tillsammans. Av skäl som rör förenkling samt i syfte att underlätta tillämpningen av reglerna och undvika alltför många regler, bör dessa regler fastställas i en enda akt, i stället för i ett antal separata akter med många korshänvisningar och risk för överlappning.

(13) Personuppgifter som samlas in och behandlas för kontrolländamål enligt denna förordning måste uppfylla dataskyddsreglerna i artikel 112 i förordning (EG) nr 1224/2009.

(14) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ([4]) och avgav ett yttrande den 20 juli 2026.

(15) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för fiske och vattenbruk.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs närmare bestämmelser för vägning av fiskeriprodukter, särskilt när det gäller följande:

a) Vägningsjournaler.

b) Vägningssystem.

c) Avdrag för is och vatten.

d) Behöriga myndigheters tillgång till vägningsjournaler och vägningssystem.

e) Nationella kontrollprogram och riktmärken för kontroll och inspektioner.

2. Utöver detta

a) antas de provtagningsplaner, kontrollplaner och gemensamma kontrollprogram som avses i artikel 60.10 i förordning (EG) nr 1224/2009, och

b) fastställs förfarandet för kommissionens godkännande för att tillåta vägning vid landning, ombord eller efter transport, i enlighet med de planer och program som avses i artikel 60.3 a–d i den förordningen.

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

a) *godkänd vägningsaktör*: en aktör som ansvarar för vägningen av fiskeriprodukter enligt vad som avses i artikel 60.5 i förordning (EG) nr 1224/2009.

b) *standardlådor*: två eller fler behållare av enhetlig typ, kapacitet, storlek och, i förekommande fall, förpackning som innehåller fiskeriprodukter av en enda art, med samma produktform, och som har sitt ursprung i samma relevanta geografiska område.

c) *standardcontainrar*: två eller flera enheter av enhetlig typ, kapacitet och storlek som innehåller osorterade fiskeriprodukter med samma produktform och som har sitt ursprung i samma relevanta geografiska område.

d) *standardpallar*: två eller flera pallar av enhetlig typ och storlek som lastats med ett fördefinierat och enhetligt antal standardlådor med identiska förpackningar.

e) *förpackning*: en artikel som används för att innehålla, skydda, hantera, leverera eller presentera standardlådor och som kan delas in i förpackningsformat på grundval av funktion, material och utformning, inbegripet papp-, plast- och bandmaterial.

f) *transportenhet*: varje fordon som kan frakta tankar, lådor eller containrar som används för transport av fiskeriprodukter.

g) *vägningsanläggning*: en anläggning som är utrustad för vägning, inklusive stickprovsvägning, av fiskeriprodukter.

h) *produktform*: den form till vilken fisken har beretts ombord på fiskefartyget och före landning enligt vad som beskrivs i tabell 1 i bilaga I till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/2196 ([5]).

i) *landningsmedlemsstat*: den kustmedlemsstat där fiskeriprodukterna landas, även om de lossas till en transportenhet.

j) *vägningsmedlemsstat*: den medlemsstat där fiskeriprodukterna vägs.

AVDELNING II

NÄRMARE BESTÄMMELSER FÖR VÄGNING

KAPITEL I

Krav och åtgärder avseende vägning

Artikel 3

Vägningsjournaler

1. De vägningsjournaler som avses i artikel 60.5 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska innehålla information minst om följande:

a) Den godkända vägningsaktörens namn eller identifieringsnummer.

b) Det system som används för vägning av fiskeriprodukter, inklusive eventuella modell- och serie- eller id-nummer, i förekommande fall.

c) Namnet på det fiskefartyg från vilket den vägda mängden härrör, i förekommande fall.

([5]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/2196 av den 17 oktober 2025 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1224/2009 vad gäller tillträde till vatten och resurser, kontroll av fiske, övervakning, inspektion och verkställighet, avdrag från kvoter och fiskeansträngning, data och information, och om upphävande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 (EUT L, 2025/2196, 12.11.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/2196/oj).

d) Numret i registret över unionens fiskeflotta (*CFR-nummer*) eller, om detta inte är tillämpligt, Internationella sjöfartsorganisationens nummer (*IMO-nummer*) eller annat unikt fartygsidentifieringsnummer för det fiskefartyg från vilket den vägda mängden härrör.

e) Fiskeresans unika identifieringsnummer för det fångstfartyg från vilket den vägda mängden härrör och, när det gäller andra fiskefartyg än fångstfartyg, fiskeresans unika identifieringsnummer med avseende på fångsterna.

f) Datum och tidpunkt för slutförandet av vägningen eller, om vägningen tar längre tid än ett 24 timmar, datum och tidpunkt för vägningens start och slutförande.

g) Den plats, till exempel hamn, landningsplats eller anläggning, där fiskeriprodukterna vägs, med så hög noggrannhet som finns tillgänglig.

h) Livsmedels- och jordbruksorganisationens (FAO) treställiga bokstavskod för varje vägd art.

i) De mängder av varje art uttryckt i kilogram produkt som vägts i enlighet med artikel 60 i förordning (EG) nr 1224/2009 eller, i tillämpliga fall, antalet individer, uppdelat efter produktform, och relevant geografiskt område, inklusive, som en separat uppgift, de mängder som är mindre än den tillämpliga minsta referensstorleken för bevarande.

j) I tillämpliga fall den mängd som dragits av för vatten och is i enlighet med artikel 6.

k) Egenvikten för varje låda, container, pall eller transportenhet som används för att väga fiskeriprodukterna, i tillämpliga fall.

2. Utöver den minimiinformation som anges i punkt 1 ska, för vägning som utförs i enlighet med bilagorna II–VI, de vägningsjournaler som avses i artikel 60.5 i förordning (EG) nr 1224/2009 även innehålla följande information, i tillämpliga fall:

a) Den sekventiella numreringen av alla vägda prover och den ungefärliga tidpunkten vid vilken de togs, i enlighet med bilaga II.B i och iii och bilaga III.B och III.C.

b) De sammanlagda mängder osorterade fiskeriprodukter som vägts i enlighet med bilaga II.B ii.

c) Vikten av varje prov som vägts i enlighet med bilaga II.B i och iii och bilaga III.B och III.C och, om tillgängligt, mängden av varje art, per produktform, i varje prov, samt provets totala nettovikt uttryckt i kilogram och gram.

d) Den genomsnittliga nettoproduktvikten för alla standardlådor och standardpallar som används vid tillämpningen av bilagorna II, III och IV, för varje art och produktform.

e) Den genomsnittliga nettoproduktvikten för alla standardcontainrar som används vid tillämpningen av bilaga II.

f) Det totala antalet lådor och containrar, standardiserade eller inte, och standardpallar som landats, för varje art, produktform och relevant geografiskt område som används vid tillämpningen av bilagorna II, III och IV.

g) Registreringsnummer eller annat unikt identifieringsnummer för en godkänd och registrerad vägningsanläggning som används vid tillämpningen av bilagorna V och VI.

h) De start- och slutvärden som registrerats av transportbandets vägningssystem eller de batchvägningssystem som använts vid tillämpningen av bilagorna V och VI.

i) Uppgift om att fiskeriprodukterna vägts efter transport enligt bilagorna V och VI.

3. Till och med den 10 januari 2028 ska punkt 1 e inte tillämpas på fångstfartyg som inte är utrustade med en elektronisk fiskeloggbok.

4. Senast den 10 januari 2030 ska godkända vägningsaktörer säkerställa att vägningsjournaler som upprättats för tillämpningen av bilagorna II–VI görs tillgängliga på elektronisk väg, med angivna intervall eller på begäran, för de behöriga myndigheterna i vägningsmedlemsstaten.

Artikel 4

Förenklade vägningsjournaler

Befälhavaren på ett fångstfartyg som landar fiskeriprodukter får, när denne agerar som godkänd vägningsaktör, fylla i en förenklad vägningsjournal där den information som krävs enligt artikel 3.1 a, c, d, e och f ersätts med det unika identifieringsnumret för landningsdeklarationen enligt bilaga XV.10 till genomförandeförordning (EU) 2025/2196.

Artikel 5

Vägningssystem

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla system som används för vägning av fiskeriprodukter omfattas av minimikraven i bilaga I och att de är godkända, kalibrerade och plomberade i enlighet med nationell lagstiftning.

2. Om fiskeriprodukter vägs ombord på ett fångstfartyg i enlighet med bilaga IV ska de relevanta behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten säkerställa att dessa vägningssystem är godkända, kalibrerade och plomberade i enlighet med deras nationella lagstiftning.

3. Om vägningssystemet har ett tekniskt fel eller inte fungerar så att vägningsresultatens noggrannhet påverkas, ska godkända vägningsaktörer

a) använda ett alternativt godkänt vägningssystem eller omedelbart upphöra med vägningen till dess att det tekniska felet eller den bristande funktionen har åtgärdats, och

b) när det gäller vägningssystem med transportband, fordonsvågar eller batchvägningssystem, inom 24 timmar underrätta de behöriga myndigheterna i vägningsmedlemsstaten och, i förekommande fall, de myndigheter som ansvarar för fiskerikontrollen i den medlemsstat där vägningsanläggningarna är belägna, om det tekniska felet eller den bristande funktionen.

4. De behöriga myndigheterna i vägningsmedlemsstaten får fastställa placering och konfiguration av vägningssystem och utrustning, inklusive av dem som används för provtagning i enlighet med bilagorna till denna förordning.

Artikel 6

Is- och vattenavdrag

1. Utan att det påverkar särskilda bestämmelser som fastställts enligt bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken, och till och med den 10 januari 2030, får godkända vägningsaktörer tillämpa ett avdrag för vatten och is på upp till 2 % av den totala vikten av färska pelagiska fiskeriprodukter, utom för landningar som är avsedda för industriella ändamål.

2. Genom undantag från punkt 1 och om inte annat följer av punkterna 3–9 får kommissionen tillåta

a) en avdragssats som skiljer sig från den som anges i punkt 1, och/eller

b) tillämpning av avdraget för vatten och is på icke-pelagiska fiskeriprodukter.

3. Varje undantag från den regel om avdrag på 2 % som fastställs i enlighet med punkt 2 ska

a) vara tydligt definierat när det gäller tillämpningsområde och procentsats,

b) åtföljas av särskilda förfaranden för avvattning och avisning,

c) omfattas av ändamålsenliga kontrollåtgärder för att förhindra risken för missbruk,

d) endast tillämpas på fiskeriprodukter avsedda för direkt humankonsumtion, och

e) motiveras på grundval av en oberoende och representativ statistisk analys eller studie, inbegripet senaste tillgängliga inspektions- och kontrolluppgifter samt vetenskapliga uppgifter, som visar att avdraget är nödvändigt, proportionellt och lämpligt.

4. En eller flera medlemsstater får lägga fram ett förslag till avdrag enligt punkt 2 för kommissionen. Förslaget ska åtföljas av all information som krävs för att bedöma om villkoren i punkt 3 är uppfyllda.

5. Kommissionen ska utan dröjsmål underrätta alla övriga medlemsstater om det förslag som avses i punkt 4. En eller flera medlemsstater får begära att kommissionen samordnar tekniska diskussioner om förslaget, inbegripet, i tillämpliga fall, den expertgrupp för efterlevnad som avses i artikel 37 i förordning (EU) nr 1380/2013.

6. Inom sex månader efter mottagandet av ett fullständigt förslag ska kommissionen besluta om huruvida villkoren i punkt 3 är uppfyllda, inbegripet, i tillämpliga fall, efter samråd med oberoende vetenskapliga organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå.

7. Om kommissionen fastställer att villkoren i punkt 3 är uppfyllda ska den tillåta avdraget och specificera dess tillämpningsområde, inbegripet de fisken, bestånd, arter, produktkategorier och geografiska områden som berörs.

8. Kommissionen ska på sin webbplats informera medlemsstaterna om alla avdrag som tillåts enligt punkt 7 och får regelbundet se över avdragens nödvändighet, proportionalitet och lämplighet. Avdrag ska inte tillåtas om något av dessa villkor inte längre är uppfyllt.

9. Om kommissionen anser att ett eller flera av villkoren i punkt 3 inte är uppfyllda, bland annat genom utredningar, verifikationer, autonoma inspektioner eller granskningar som kommissionen utför i enlighet med artiklarna 96, 98, 99 och 100 i förordning (EG) nr 1224/2009, eller att den information som lämnats inom ramen för punkt 4 är ofullständig, ska den utan dröjsmål underrätta den eller de berörda medlemsstaterna om detta.

10. Från och med den 10 januari 2030 ska inget avdrag för vatten och is tillämpas, såvida inte kommissionen tillåter det i enlighet med punkterna 2–7.

Artikel 7

Tillgång för behöriga myndigheter

1. När fiskeriprodukter vägs vid landning eller efter transport ska de godkända vägningsaktörerna ge de behöriga myndigheterna i vägningsmedlemsstaten full tillgång till de vägningssystem och vägningsjournaler som avses i artiklarna 3, 4 och 5.

2. När fiskeriprodukter vägs ombord i enlighet med bilaga IV ska de godkända vägningsaktörerna ge de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten eller de behöriga myndigheterna i landningsmedlemsstaten full tillgång till de vägningssystem och vägningsjournaler som avses i artiklarna 3, 4 och 5.

Artikel 8

Nationella kontrollprogram och riktmärken för kontroll och inspektion av vägning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras nationella kontrollprogram enligt artikel 93a i förordning (EG) nr 1224/2009 omfattar särskilda åtgärder för kontroll och inspektion med avseende på reglerna i detta kapitel och i bilagorna I–VI till den här förordningen.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 ska som minimum omfatta oanmälda inspektioner som täcker minst 5 % av alla landade mängder och 3 % av alla landningar i den inspekterande medlemsstaten per kalenderår, med beaktande av eventuella kontroll- och inspektionsåtgärder avseende vägning som anges i ett särskilt kontroll- och inspektionsprogram som antagits i enlighet med artikel 95 i förordning (EG) nr 1224/2009.

3. Målen för de oanmälda inspektioner som avses i punkt 2 ska fastställas på grundval av en riskbedömning, med beaktande minst av följande faktorer, i tillämpliga fall:

a) Det stora antalet och den stora volymen landningar av fiskeriprodukter, oavsett om vägningen sker ombord, vid landning eller efter transport.

b) Antalet överträdelser bland befälhavare, godkända vägningsaktörer och transportörer.

c) Det låga antalet, samt typen av, transportkontroller som görs i landnings-, transiterings- och destinationsmedlemsstaterna.

d) Tillgången till kvoter för fiskefartyg som gör landningar som vägs ombord, vid landning eller efter transport.

e) Det faktum att de fartyg från vilka fiskeriprodukterna härrör inte använder standardlådor eller standardcontainrar.

f) Fluktueringar i marknadsprisnivåerna för de landade fiskeriprodukterna.

g) Lastning eller lossning vid flera upphämtnings- eller avlämningsplatser för fiskeriprodukter som vägts efter transport enligt artikel 60.3 c i förordning (EG) nr 1224/2009.

h) Underlåtenhet att använda plomberingar eller andra medel för att förhindra risken för manipulering av last.

i) Risken för att något villkor för användningen av det tillämpliga avdraget för vatten och is inte är uppfyllt.

j) Risken för att villkoren för tillämpningen av undantag som godkänts enligt artikel 60.3 i förordning (EG) nr 1224/2009 inte är uppfyllda.

k) Utebliven inlämning, sen inlämning eller felaktig rapportering av landningsdeklarationer, vägningsjournaler och transportdokument.

KAPITEL II

Antagande av provtagningsplaner, kontrollplan och gemensamt kontrollprogram

Artikel 9

Antagande av provtagningsplaner, kontrollplan och gemensamt kontrollprogram

1. I enlighet med artikel 60.10 i förordning (EG) nr 1224/2009 antar kommissionen härmed följande provtagningsplaner, kontrollplan och gemensamma kontrollprogram:

a) Den provtagningsplan för vägning av fiskeriprodukter som landats sorterade eller osorterade enligt bilaga II till denna förordning.

b) Provtagningsplanen för vägning av frysta fiskeriprodukter enligt bilaga III till denna förordning.

c) Provtagningsplanen för fiskeriprodukter som vägts ombord enligt bilaga IV till denna förordning.

d) Kontrollplanen för vägning av färska fiskeriprodukter efter transport på den medlemsstats territorium där landningen ägde rum, enligt bilaga V till denna förordning.

e) Det gemensamma kontrollprogrammet för vägning av färska fiskeriprodukter efter transport från landningsmedlemsstaten till en destination på en annan medlemsstats territorium, enligt bilaga VI till denna förordning.

2. När medlemsstaterna ansöker om godkännande enligt artikel 10 ska de använda de provtagningsplaner, den kontrollplan och det gemensamma kontrollprogram som antagits i enlighet med punkt 1. Provtagningsplaner, kontrollplaner och gemensamma kontrollprogram som lämnats in för godkännande får innehålla övergångsåtgärder som är tillämpliga till och med den 10 januari 2028, i syfte att säkerställa en smidig övergång till de nya vägningssystemen.

3. De provtagningsplaner, den kontrollplan och det gemensamma kontrollprogram som antagits och som avses i punkt 1 ska tillämpas i enlighet med artiklarna 3–8.

KAPITEL III

Godkännande för vägning vid landning, ombord eller efter transport i enlighet med provtagningsplaner, kontrollplaner eller gemensamma kontrollprogram

Artikel 10

Inlämning av ansökningar från medlemsstaterna

1. En eller flera medlemsstater (*den eller de ansökande medlemsstaterna*) får lämna in en ansökan till kommissionen om att tillåta vägning av fiskeriprodukter vid landning, ombord eller efter transport i enlighet med de provtagningsplaner, den kontrollplan eller det gemensamma kontrollprogram som antagits enligt artikel 9, om inte annat följer av förfarandet som fastställs i detta kapitel.

2. Den ansökan som avses i punkt 1 ska innehålla följande information:

a) Kontaktuppgifter till den behöriga myndighet i varje medlemsstat som ansvarar för ansökan.

b) Det eller de särskilda undantag som föreskrivs i artikel 60.3 i förordning (EG) nr 1224/2009, tillsammans med relevant provtagningsplan, kontrollplan och gemensamt kontrollprogram som fastställts i enlighet med respektive bilaga till denna förordning.

c) Åtagandet från ansökande medlemsstats eller medlemsstaters sida att följa relevant provtagningsplan, kontrollplan eller gemensamt kontrollprogram.

d) Uppgifter om eventuella alternativa villkor som föreslås enligt avsnitt D i bilaga II, avsnitt E i bilaga III, avsnitt D i bilaga IV, avsnitt F i bilaga V och avsnitt F i bilaga VI.

e) I tillämpliga fall, de motiverade skälen till att eventuella övergångsåtgärder som avses i artikel 9.2 är nödvändiga.

f) All annan information som den ansökande medlemsstaten anser relevant.

Artikel 11

Kommissionens bedömning

1. Kommissionen ska bedöma ansökningar som lämnas in i enlighet med artikel 10.1 för att fastställa om

a) all relevant information som lämnas enligt artikel 10.2 är fullständig och korrekt,

b) eventuella alternativa villkor som föreslås enligt avsnitt D i bilaga II, avsnitt E i bilaga III, avsnitt D i bilaga IV, avsnitt F i bilaga V och avsnitt F i bilaga VI är uppfyllda.

c) övergångsåtgärder enligt vad som avses i artikel 9.2 är motiverade.

2. Om kommissionen, inom sex månader efter mottagandet av en ansökan, anser att de uppgifter, åtgärder och villkor som avses i punkt 1 är otillräckliga eller inte kan uppfyllas, ska den begära att ansökande medlemsstat eller medlemsstater ser över och kompletterar ansökan inom rimlig tid och under alla omständigheter senast sex månader efter tidpunkten för begäran.

Artikel 12

Resultat av bedömningen

1. Ansökningar som lämnas in i enlighet med artikel 10.1 ska godkännas om kommissionen anser att kraven enligt artikel 11.1 är uppfyllda. Kommissionen ska utan dröjsmål underrätta ansökande medlemsstat eller medlemsstater och, i enlighet med artikel 60.3 i förordning (EG) nr 1224/2009, gå vidare med godkännandet som ska gälla under en period av fem på varandra följande år.

2. Ansökningar som lämnas in i enlighet med artikel 10.1 ska avslås, efter samråd med ansökande medlemsstat eller medlemsstater, om

a) kraven enligt artikel 11.1 är inte är uppfyllda,

b) ansökande medlemsstat eller medlemsstater inte kompletterar ansökan i enlighet med den begäran som avses i artikel 10, eller

c) kommissionen har bevis för en systematisk bristande efterlevnad av bestämmelserna om vägning och fångstregistrering, inbegripet på grundval av utredningar, verifikationer, autonoma inspektioner eller granskningar som kommissionen utför i enlighet med artiklarna 96, 98, 99 och 100 i förordning (EG) nr 1224/2009.

3. När en ansökan avslås får en ny ansökan lämnas in enligt de villkor som anges i detta kapitel.

4. Genom undantag från punkt 1 får kommissionen, om det finns bevis för systematisk bristande efterlevnad av de villkor som avses i artikel 11.1, inbegripet på grundval av utredningar, verifikationer, autonoma inspektioner eller granskningar som kommissionen utför i enlighet med artiklarna 96, 98, 99 och 100 i förordning (EG) nr 1224/2009, och efter samråd med ansökande medlemsstat eller medlemsstater, tillfälligt upphäva eller återkalla sitt godkännande.

Artikel 13

Ändring och förlängning av godkända ansökningar

1. Ansökande medlemsstat eller medlemsstater får begära ändring av en godkänd ansökan under förutsättning att ändringen

a) är vederbörligen motiverad av väsentliga ändringar som rör ett eller flera av de villkor som avses i artikel 11.1,

b) överensstämmer med en begäran om alternativa villkor enligt avsnitt D i bilaga II, avsnitt E i bilaga III, avsnitt D i bilaga IV, avsnitt F i bilaga V och avsnitt F i bilaga VI, och

c) om inte annat följer av kommissionens bedömning och godkännande enligt artiklarna 11 och 12.

2. Ansökande medlemsstat eller medlemsstater får begära en förlängning av det godkända undantaget för att tillåta vägning i enlighet med en provtagningsplan, kontrollplan eller ett gemensamt kontrollprogram under en ytterligare period av fem på varandra följande år, senast ett år före utgången av den femårsperiod som avses i artikel 12.3 och om inte annat följer av artikel 12.4, förutsatt att den berörda ansökan inte hade ändrats i enlighet med punkt 1.

AVDELNING III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 14

Skydd och behandling av personuppgifter

Medlemsstaterna ska säkerställa att personuppgifter som samlas in enligt denna förordning endast behandlas i enlighet med artikel 112 i förordning (EG) nr 1224/2009.

Artikel 15

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 11 januari 2027.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 augusti 2026.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA I

Minimikrav för vägningssystem

A. **Allmänna krav**

1. Vägningssystem ska

a) lämpa sig för korrekt vägning av fiskeriprodukter, beroende på typen av fiske, landade mängder, produktform och huruvida fiskeriprodukterna vägs ombord,

b) placeras på en stabil och jämn yta, med undantag för hängande vågar som används för vägning av fiskeriprodukter eller vägningssystem som används för vägning ombord enligt bilaga IV, förutsatt att dessa vågar och system är stationära vid tidpunkten för vägningen och att eventuella svängningar inte påverkar vägningsresultatens noggrannhet, och

c) nollställas för varje låda, container och pall som används eller, om det är tekniskt möjligt, förprogrammeras i enlighet med tillverkarens egenvikt för lådan, containern eller pallen.

B. **Specifika krav**

2. När ett vägningssystem med transportband används,

a) ska det installeras på ett sätt som säkerställer att alla fiskeriprodukter som förs in i en vägningsanläggning passerar genom lämpligt vägningssystem,

b) från och med den 10 januari 2030, ska det vara utrustat med en funktion som gör det möjligt för

i) användaren att övervaka driftsstatusen och upptäcka eventuella tekniska fel eller bristande funktion hos systemet, inbegripet genom felanmälningar eller varningar, och

ii) godkända vägningsaktörer och tjänstemän att upptäcka eventuell digital manipulering av vägningsresultaten, inbegripet genom felanmälningar eller varningar,

c) ska det vara utrustat med

i) ett system som säkerställer registrering av räknaren vid inledningen och vid avslutandet av varje vägning och den sammanlagda totalvikten med ett samlat löpnummer på minst åtta siffror,

ii) en automatisk stoppfunktion som säkerställer att inga fiskeriprodukter passerar genom vägningssystemet i händelse av tekniskt fel eller bristande funktion,

iii) en nollställningsfunktion som ska återställas före vägning av varje landning och därefter med en frekvens som bestäms av de behöriga myndigheterna i vägningsmedlemsstaten,

d) ska räknaren placeras på en plats som är synlig från vägningsenheten,

e) ska all användning av systemet, inklusive händelser som underhåll, godkännande, omkörningar och tvättning, registreras av den godkända vägningsaktören, och

f) får det inte kunna fjärrstyras; alla dataanslutningar, oavsett om de sker via wifi eller Ethernet, är endast tillåtna om det kan säkerställas att de vägningsdata som samlas in av systemet är säkra och skyddade mot varje risk för manipulering.

3. När ett batchvägningssystem används

a) ska det uppfylla alla krav i punkt 2 a, b, d, e och f, och

b) ska det vara utrustat med

i) en synlig räknare som säkerställer registrering av räknaren för varje landning från inledningen till slutförandet av varje vägning och den sammanlagda totalvikten med ett samlat löpnummer på minst åtta siffror,

ii) en automatisk stoppfunktion som säkerställer att inga fiskeriprodukter passerar genom vägningssystemet i händelse av tekniskt fel eller bristande funktion,

iii) en nollställningsfunktion som ska återställas före vägning av varje landning och därefter med en frekvens som bestäms av de behöriga myndigheterna i vägningsmedlemsstaten, och

iv) en luckdetektor eller vägningssensorer för att förhindra oupptäckt fritt flöde av ovägt material genom batchen.

4. När ett vägningssystem med fordonsvåg används och om inte digital registrering är möjlig, ska det kunna utfärda ett vägningskvitto som anger brutto- och nettovikt för varje vägning, datum och tid för vägningen samt den vägda transportenhetens identitetsnummer. Den godkända vägningsaktören ska behålla en kopia av vägningskvittot och på begäran göra det tillgängligt för de behöriga myndigheterna.

5. När icke-automatiska vägningssystem, inklusive vågar, används för vägning av pallar ska de minst vara utrustade med en automatisk eller halvautomatisk pallvägningslogg.

6. När ett system med siltrumma används för avvattning före vägning av fångster avsedda för industriella ändamål, ska följande minimikrav gälla:

a) Under landningen får de landade produkterna passera genom högst en siltrumma för avvattning före vägning.

b) Filtreringshålen i siltrumman får inte överstiga 10 mm och siltrummans innerdiameter får inte överstiga 1 700 mm.

c) Silavsnittets totala längd före vägning, exklusive transportband, får inte överstiga 11 meter.

d) Siltrummans rotationshastighet får inte överstiga 28 varv per minut.

e) Ljusöppningsområdet i filtreringssektionen får inte överstiga 45 %.

7. När system med transportband används för avvattning före vägning av fångster avsedda för industriella ändamål, ska följande minimikrav gälla:

a) I den främre silen får spaltbredden eller filtreringshålen inte överstiga 10 mm.

b) Bredden på ståltransportbandet ska vara mellan 1,8 och 2,5 meter.

c) Längden på ståltransportbandet ska vara minst 2,6 meter och högst 10 meter.

8. Från och med den 10 januari 2030 ska följande vägningssystem vara utrustade med en utskriftsfunktion för generering av etiketter eller vägningskvitton, såvida inte digital registrering är möjlig:

a) De vägningssystem som avses i punkterna 2 och 3, om märkning krävs enligt denna förordning.

b) De vägningssystem med fordonsvåg som avses i punkt 4.

BILAGA II

Provtagningsplan för vägning av fiskeriprodukter som landas osorterade eller sorterade

I denna provtagningsplan fastställs minimivillkoren för vägning av fiskeriprodukter från fiske efter små pelagiska arter, oavsett om de landas sorterade eller osorterade, fiskeriprodukter avsedda för industriella ändamål och demersala fiskeriprodukter som landas i standardlådor, i enlighet med ett undantag som godkänts enligt artikel 60.3 a i förordning (EG) nr 1224/2009.

A. **Allmänna bestämmelser**

1. Vägningsundantaget enligt artikel 60.3 a i förordning (EG) nr 1224/2009 ska omfattas av villkoren i denna bilaga och reglerna som fastställs i artiklarna 3–8 i den här förordningen.

2. Fiskeriprodukter som omfattas av denna bilaga ska landas på ett sätt som möjliggör artidentifiering. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 90.3 b och c i förordning (EG) nr 1224/2009 ska, om mängderna landas på ett sätt som inte möjliggör artidentifiering på grund av särskilda omständigheter, till exempel funktionsstörningar i kylsystem ombord, dessa mängder vid tillämpningen av denna bilaga föras till den andel av varje art som fastställs genom provtagning i enlighet med avsnitt B eller genom metoder som ger bättre eller likvärdiga resultat.

B. **Förfaranden**

3. För fiskeriprodukter som landas osorterade ska provtagningsförfarandena i leden i och ii eller iii tillämpas.

4. För fiskeriprodukter som landas sorterade ska provtagningsförfarandena i led iii tillämpas.

5. Medlemsstaterna ska ha infört och genomföra åtgärder för att säkerställa att godkända vägningsaktörer väger och registrerar prover på rätt sätt. Som minimum ska det enligt dessa åtgärder krävas att varje prov är identifierbart, märkt och hålls åtskilt från resten av fiskeriprodukterna under minst två timmar efter provtagningen eller fram till dess att vägningen avslutats. Etiketter ska ange nettovikten för varje mängd av varje art för varje prov.

i) ***Regler för att fastställa fångstsammansättningen för osorterade fiskeriprodukter***

6. Proverna ska samlas in individuellt och regelbundet under hela landningen, från inledningen till slutförandet och före sortering, av godkända vägningsaktörer, med hjälp av den eller de matriser för stickprovsstorlek som avses i punkt 8. Varje provtagning ska omfatta minst följande steg:

a) Sortering av alla fiskeriprodukter i provet efter art.

b) Individuell vägning av mängderna av varje art i varje prov, inklusive bifångster och icke-pelagiska arter.

c) Registrering av vikten av varje art i varje prov.

7. Med undantag för fiskeriprodukter som landas i lådor eller containrar ska prover samlas in med hjälp av automatiska eller halvautomatiska provtagningssystem som är utplacerade på den vattenavskiljare som används, eller på andra ställen som fastställs av de behöriga myndigheterna.

8. Det lämpliga antalet prover ska bestämmas utifrån de landade mängderna på grundval av en matris för representativ stickprovsstorlek. Denna matris ska som minimum överensstämma med nedanstående metod:

MATRISER FÖR PROVTAGNING AV OSORTERADE FÅNGSTER AV SMÅ PELAGISKA FISKERIPRODUKTER

Fiske	Område	Provtagningsmängder		Individuell stickprovsstorlek
Östersjön HER/SPR	Delsektioner 22–29 och 32 utom Rigabukten (28.1)	5 prover för 0 – < 10 t 7 prover för ≥ 10 – < 20 t 9 prover för ≥ 20 – < 30 t 12 prover för ≥ 30 – < 40 t 15 prover för ≥ 40 – < 50 t 18 prover för ≥ 50 – < 100 t 21 prover för ≥ 100 – < 300 t	+1 prov för varje ytterligare 25 t	minst 2,5 kg
Bottniska viken HER	Delsektioner 30, 31	6 prover för 0 – < 60 t	+1 prov för varje ytterligare 25 t	minst 5 kg
Rigabukten HER	Delsektion 28.1	5 prover för 0 – < 15 t	+1 prov för varje ytterligare 5 t	minst 2,5 kg
Nordsjön HER	Delsektioner 4a–c och 2a, 3a	5 prover för 0 – < 500 t	+1 prov för varje ytterligare 100 t	minst 10 kg
Nordsjön SPR	Delsektioner 4a–c och 3a	5 prover för 0 – < 50 t 8 prover för ≥50 – < 100 t	+1 prov för varje ytterligare 25 t	minst 10 kg
SAN	Hela området	5 prover för 0 – < 200 t	+1 prov för varje ytterligare 100 t	minst 10 kg
Medelhavet PIL/ANE	Hela Medelhavet	5 prover för 0 – < 1 t 6 prover för ≥ 1 – < 2 t 7 prover för ≥ 2 – < 3 t 8 prover för ≥ 3 – < 4 t 9 prover för ≥ 4 – < 5 t	+1 prov för varje ytterligare 2 t	minst 5 kg
NOP/BOC	Alla områden	10 prover för 0 – < 100 t 15 prover för ≥ 100 – < 200 t 20 prover för ≥ 200 – < 300 t	+1 prov för varje ytterligare 50 t	minst 10 kg
WHB	Alla områden	5 prover för 0 – < 800 t	+1 prov för varje ytterligare 100 t	minst 10 kg

MAC	Alla områden	12 prover för 0 – < 300 t	+1 prov för varje ytterligare 25 t	minst 20 kg
HOM	Alla områden	8 prover för 0 – < 50 t	+1 prov för varje ytterligare 15 t	minst 15 kg
Atlanten HER	Alla områden utom Nordsjön och Östersjön	5 prover för 0 – < 50 t	+1 prov för varje ytterligare 20 t	minst 20 kg
Generellt för fisken som inte ingår ovan	Alla områden	5 prover för 0 – < 10 t		minst 10 kg
		≥ 10 – < 250 t	+1 prov för varje ytterligare 10 t	
		≥ 250 – < 500 t	+1 prov för varje ytterligare 50 t	
		≥ 500 t	+1 prov för varje ytterligare 100 t	

9. Om mängderna i provet överstiger den minsta individuella provvolym som anges i den provtagningsmatris som avses i punkt 8 ska de användas i sin helhet och får inte minskas.

10. För att fastställa fångstsammansättningen för alla landade fiskeriprodukter ska förfarandet vara följande:

a) Registrering av det totala antalet prover som samlats in enligt punkt 8 med sekventiell numrering och tidpunkt för provtagningen.

b) Beräkning och registrering av vikten (i kg) för varje mängd av varje art per prov och provets totala vikt.

c) Beräkning och registrering av den sammanlagda vikten (i kg) och andelen av varje mängd av varje art för de kombinerade provtagningsresultaten, inklusive bifångster och icke-pelagiska arter.

11. Vikten av alla prover ska ingå i den totala vikten av landade fiskeriprodukter.

ii) ***Regler för att fastställa den totala vikten av fiskeriprodukter som landas osorterade utan stickprovsvägning***

12. Den totala vikten av alla osorterade mängder som landas får fastställas utan stickprovsvägning enligt följande:

a) Om fiskeriprodukter landas i containrar ska den totala vikten fastställas genom vägning av alla containrar och avdrag av motsvarande egenvikt. Den tillåtna egenvikten ska vara tillverkarens angivna egenvikt.

b) Om fiskeriprodukter vägs på ett transportband eller med ett batchvägningssystem gäller följande:

i) Startvärdet ska vara den ursprungliga sammanlagda totalsumma som visas.

ii) Slutvärdet ska vara den sammanlagda totalsumman efter vägning.

iii) Skillnaden mellan siffrorna i leden i och ii ska vara fiskens vikt.

c) Om fiskeriprodukter vägs på fordonsvågar ska den registrerade vikten vara skillnaden mellan transportenheten utan fisk och transportenheten lastad med fisk.

13. Den totala vikt som anges i vägningssystemet, tillsammans med vikten av alla prover som samlats in i enlighet med punkt 8, ska vara den totala sammanlagda vikten av alla landade fiskeriprodukter. Den totala vikten per art av alla landade fiskeriprodukter ska beräknas genom att den andel av varje art som fastställts i enlighet med punkt 8 extrapoleras till den totala vikten av alla osorterade landade mängder som fastställts i enlighet med punkt 12.

iii) ***Regler för att fastställa den totala vikten av sorterade och osorterade fiskeriprodukter genom stickprovsvägning av standardlådor och standardcontainrar***

14. Proverna från standardlådor eller standardcontainrar ska samlas in individuellt och regelbundet under hela landningen, från inledningen till slutförandet, av godkända vägningsaktörer, med hjälp av den matris för stickprovsstorlek som avses i punkterna 17 och 19. Varje provtagning ska omfatta minst följande steg:

a) Vägning av varje standardlåda eller standardcontainer som ingår i provet vid landning.

b) Beräkning av den genomsnittliga vikten av de standardlådor eller standardcontainrar som landas genom att dividera den sammanlagda vikten av alla lådor eller containrar som ingår i provet med antalet standardlådor eller standardcontainrar som ingår i provet.

c) Beräkning av den maximala avvikelsen från den genomsnittliga vikten i provet, fastställd som den högsta absoluta procentandel som erhålls genom att dividera skillnaden mellan vikten av en enskild standardlåda eller standardcontainer som ingår i provet vid landningen och den genomsnittliga vikt som beräknats i enlighet med led b med denna genomsnittliga vikt och multiplicera resultatet med 100.

d) Beräkning av den totala bruttovikten av standardlådor eller standardcontainrar genom att multiplicera den genomsnittliga vikt som fastställts enligt led b med det totala antalet standardlådor eller standardcontainrar som landas.

e) För osorterade fiskeriprodukter av små pelagiska arter som landas i standardcontainrar ska den totala mängden av varje landad art beräknas genom att den andel av respektive art i fiskeriprodukterna som erhållits genom provtagning för att fastställa fångstsammansättningen enligt led i extrapoleras till den totala vikten av alla landade fiskeriprodukter, som fastställts genom provtagningsförfaranden med hjälp av den matris för stickprovsstorlek som avses i punkt 17.

15. Det lämpliga antalet prover ska bestämmas utifrån de landade mängderna på grundval av en matris för representativ stickprovsstorlek i enlighet med punkterna 17 och 19.

16. För osorterade eller sorterade små pelagiska fiskeriprodukter som landas i standardlådor eller standardcontainrar får en provtagningsmetod i två steg användas:

a) Ett första prov vägs med hjälp av den provtagningsmatris för prov I som avses i punkt 17.

b) Om den genomsnittliga vikten av standardlådor eller standardcontainrar med osorterade eller sorterade små pelagiska fiskeriprodukter som fastställts i enlighet med prov I avviker med mer än 5 % från den individuella vikten av någon av lådorna eller containrarna i provet, ska ytterligare standardlådor eller standardcontainrar vägas enligt den provtagningsmatris för prov II som avses i punkt 17.

c) Prov II ska bestå av lådorna eller containrarna från prov I, kompletterade med det antal lådor eller containrar som behövs för att uppnå den stickprovsstorlek som anges i matrisen för prov II.

d) Om den genomsnittliga vikten av standardlådor eller standardcontainrar med osorterade eller sorterade små pelagiska fiskeriprodukter som fastställts i enlighet med prov I och prov II avviker med mer än 7,5 % från den individuella vikten av någon av lådorna eller containrarna i provet, ska alla standardlådor eller standardcontainrar med fiskeriprodukter vägas i sin helhet vid landning.

17. För osorterade eller sorterade små pelagiska fiskeriprodukter som landas i standardlådor eller standardcontainrar ska, om inte annat följer av punkt 16, provtagningsmetoden i två steg som minimum baseras på följande matris, för att fastställa de totala mängder som landas:

OSORTERADE ELLER SORTERADE SMÅ PELAGISKA FISKERIPRODUKTER		
Totalt antal landade standardlådor eller standardcontainrar	Stickprovsstorlek I (antal standardlådor eller standardcontainrar)	Stickprovsstorlek II (antal standardlådor eller standardcontainrar)
10 eller färre	4	6
11–20	5	8
21–30	5	10
31–40	5	10
41–50	5	11
51–60	6	11
61–70	6	11
71–80	6	11
81–90	6	12
91–100	6	12
Varje ytterligare 100 lådor eller containrar	+1	+1

18. För demersala fiskeriprodukter som landas i standardlådor får en provtagningsmetod i två steg användas:

a) Ett första prov vägs med hjälp av den provtagningsmatris för prov I som avses i punkt 19.

b) Om den genomsnittliga vikten av standardlådor med demersala fiskeriprodukter i prov I avviker med mer än 5 % från den individuella vikten av någon av lådorna i provet, ska ytterligare standardlådor vägas enligt den provtagningsmatris för prov II som avses i punkt 19.

c) Prov II ska bestå av lådorna från prov I, kompletterade med det antal lådor som behövs för att uppnå den stickprovsstorlek som anges i matrisen för prov II.

d) Om den genomsnittliga vikten av standardlådor med demersala fiskeriprodukter i prov I och prov II avviker med mer än 10 % från den individuella vikten av någon av lådorna i provet, ska alla standardlådor med fiskeriprodukter vägas i sin helhet vid landning.

19. För demersala fiskeriprodukter som landas i standardlådor ska, om inte annat följer av punkt 18, provtagningsmetoden i två steg som minimum baseras på följande matris, för att fastställa de totala mängder som landas:

DEMERSALA FISKERIPRODUKTER		
Totalt antal landade standardlådor	Stickprovsstorlek I (antal standardlådor)	Stickprovsstorlek II (antal standardlådor)
5 eller färre	Alla	Alla
5–10	5	Alla
11–20	5	11
21–30	5	14
31–40	5	15
41–50	5	16
51–60	6	17
61–70	6	18
71–80	6	19
81–90	6	19
91–100	6	20
101–150	Ej tillämpligt	21
Varje ytterligare 100 standardlådor	+1	+2

C. **Åtgärder för att säkerställa efterlevnad**

20. Medlemsstaterna ska effektivt övervaka efterlevnaden av villkoren i denna bilaga i alla faser av provtagningsprocessen och säkerställa att fysiska personer som begår, och juridiska personer som hålls ansvariga för, överträdelser av dessa regler blir föremål för effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner och andra verkställighetsåtgärder, i enlighet med avdelning VIII i förordning (EG) nr 1224/2009.

21. De förfaranden som avses i avsnitt B ska genomföras under minst en av följande betingelser:

a) I närvaro av tjänstemän.

b) Vid vägningsanläggningar som helt eller delvis ägs eller drivs av staten och som omfattas av särskilda kontroll-, inspektions- och transparensmekanismer, i syfte att utesluta alla direkta eller indirekta intressekonflikter som kan påverka det opartiska utförandet av deras uppgifter.

c) Av oberoende tredjeparter som ansvarar för vägningen och som uppfyller minimivillkoren i artikel 3.3 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/1474 [1], och som omfattas av särskilda kontroll-, inspektions- och transparensmekanismer.

d) Inom ramen för alternativa kontrollåtgärder enligt kraven i punkt 23, som är baserade på riskhantering och som säkerställer efterlevnaden av avsnitt B, såsom användning av elektroniska fjärrövervakningssystem med övervakningskameror eller likvärdig teknik. Dessa åtgärder ska lämnas in till kommissionen i enlighet med artikel 10.2 d.

[1] Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/1474 av den 24 maj 2024 om tillämpningsföreskrifter för artikel 14.4 a i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 vad gäller undantag från toleransmarginalen för uppskattning av fångster vid osorterade landningar och omlastningar från fiske efter små pelagiska arter, industriellt fiske och snörpvadsfiske efter tropisk tonfisk (EUT L, 2024/1474, 27.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1474/oj).

22. När elektroniska fjärrövervakningssystem med övervakningskameror används i enlighet med punkt 21 d ska de behöriga myndigheterna i vägningsmedlemsstaten

    a) se över sin anläggning för att säkerställa att systemen är effektiva med avseende på övervakning av vägning, provtagning och fångstregistrering,

    b) på begäran få tillgång till systemen och inspelningarna, och

    c) granska ett minsta antal inspelningar som en del av de kontroll- och inspektionsåtgärder som avses i artikel 8.

D. **Alternativa villkor**

23. Medlemsstaterna får begära alternativa villkor till dem som anges i punkterna 6, 7, 8, 10, 16–19 och 21 i denna bilaga, förutsatt att sådana alternativa villkor

    a) avser särskilda situationer som rör

        i) fångstfartyg med en största längd under 12 meter,

        ii) små mängder som landas, vägs eller transporteras,

        iii) resultaten av oberoende vetenskapliga studier eller slutsatser från organ som erkänns på unionsnivå, nationell nivå eller internationell nivå,

        iv) viktskillnader mellan lådor med fiskeriprodukter som landas i standardlådor,

        v) beredningsformen för fiskeriprodukter,

        vi) fiskeriprodukter som inte omfattas av kvoter, eller fisken som är specifika för medlemsstaterna,

        vii) godkända vägningsaktörer, eller

        viii) användningen av ny teknik. och

    b) säkerställer samma eller en högre grad av noggrannhet när det gäller vägnings- och fångstregistreringsresultat.

24. Medlemsstaterna får tillåta att provtagningen avseende fångster av arter som inte omfattas av unionens bevarandeåtgärder, från de fisken efter små pelagiska arter och demersalt fiske som omfattas av denna bilaga, vilka landas osorterade och inte överstiger 100 kg i total vikt, sker med hjälp av en alternativ metod för stickprovsstorlek till den som avses i punkterna 8, 17 och 19 och tillhörande förfaranden. Sådana metoder och förfaranden ska lämnas in till kommissionen i enlighet med artikel 10.2 d och ska uppfylla villkoren i punkt 23.

BILAGA III

Provtagningsplan för vägning av frysta fiskeriprodukter

I denna provtagningsplan fastställs minimivillkoren för vägning av följande fiskeriprodukter, i enlighet med ett undantag som godkänts enligt artikel 60.3 a i förordning (EG) nr 1224/2009:

a) Frysta små pelagiska och demersala fiskeriprodukter som landas sorterade i standardpallar.

b) Frysta stora pelagiska fiskeriprodukter med liten individuell vikt från snörpvadsfiske efter tropisk tonfisk som landas osorterad.

A. **Allmänna bestämmelser**

1. Vägningsundantaget enligt artikel 60.3 a i förordning (EG) nr 1224/2009 ska omfattas av villkoren i denna bilaga och övriga regler som fastställs i artiklarna 3–8 i den här förordningen.

2. Denna bilaga ska tillämpas på frysta fiskeriprodukter av små pelagiska och demersala arter som landas i standardpallar, under förutsättning att

   a) befälhavaren meddelar de behöriga myndigheterna i landningsmedlemsstaten det uppskattade totala antalet sådana pallar innan landningen inleds, och

   b) vägningsmedlemsstaterna har infört och tillämpar förfaranden för att säkerställa korrekt räkning och identifiering av alla standardpallar som landas och lagras, så att varje pall kan spåras fram till den första försäljningen.

3. Denna bilaga ska tillämpas på den del av fångsten av frysta fiskeriprodukter av stora pelagiska arter från snörpvadsfiske efter tropisk tonfisk som landas osorterad och vars individuella vikt inte överstiger ett tröskelvärde som lämnats till och överenskommits med kommissionen, under förutsättning att alla mängder som inte överskrider det tillämpliga tröskelvärdet sorteras från resten av fångsten, vägs och hålls åtskilda från andra fiskeriprodukter, häribland frysta stora pelagiska fiskeriprodukter som överskrider det tillämpliga tröskelvärdet, fram till den första försäljningen.

B. **Förfaranden för frysta fiskeriprodukter av små pelagiska och demersala arter som landas i standardpallar**

4. Godkända vägningsaktörer ska säkerställa att alla landade frysta fiskeriprodukter som omfattas av provtagning enligt denna bilaga passerar genom en enda angiven punkt, där alla pallar ska räknas och registreras med hjälp av automatiserade mekanismer.

5. För att fastställa den genomsnittliga vikten av standardpallar, per art, ska prover samlas in individuellt och regelbundet under hela landningen, från inledningen till slutförandet, av en godkänd vägningsaktör, med hjälp av den eller de matriser för stickprovsstorlek som avses i punkterna 7 och 8. Varje provtagning ska omfatta minst följande steg:

   a) Urval av standardpallar för varje art, med hjälp av den matris för stickprovsstorlek som avses ovan.

   b) Vägning av det totala antalet standardpallar som ska ingå i provet vid landning.

   c) Beräkning av bruttovikten av varje standardpall som ska ingå i provet.

   d) Beräkning av nettovikten av varje standardpall som ska ingå i provet genom att från bruttovikten enligt led c dra av den relevanta egenvikt som fastställts enlighet med punkterna 10–12. Etiketterna ska ange nettovikten av varje standardpall som ingår i provet.

   e) Beräkning av den genomsnittliga nettovikten av standardpallarna för varje art genom att dividera den sammanlagda nettovikten av alla pallar som ingår i provet enligt led d med antalet pallar som ingår i provet för samma art.

f) Beräkning av den totala nettovikten av alla frysta fiskeriprodukter som landas i standardpallar genom att multiplicera den genomsnittliga nettovikten enligt led e med antalet motsvarande pallar som landas för varje art.

6. Det lämpliga antalet prover ska bestämmas av den godkända vägningsaktören, utifrån de landade mängderna, på grundval av en matris för representativ stickprovsstorlek i enlighet med punkterna 7 och 8.

7. För standardpallar av små pelagiska arter ska den minsta provmängden baseras på antalet standardpallar som landas, enligt följande matris:

Antal standardpallar	Stickprovsstorlek: antal standardpallar som ska ingå i provet per art		
	ÖVRIGA PEL	JAX	ARG
50 eller färre	19	23	21
51–75	22	26	24
76–100	24	29	26
101–200	27	34	29
201–250	28	35	30
251–500	29	37	32
501–750	30	38	33
751–1000	30	39	33
1001–1500	30	39	34
1501–3000	31	40	34
3001–6000	31	40	34
Varje ytterligare eller påbörjad +1000	+2	+2	+2

8. För standardpallar av demersala arter ska den minsta provmängden baseras på antalet standardpallar av varje landad art enligt följande matris, om variationen i pallarnas vikt i förhållande till den genomsnittliga pallvikt som beräknats inte överstiger 5 %:

Antal standardpallar	Stickprovsstorlek (standardpallar) för demersala fiskeriprodukter med 5 % variation:
50 eller färre	16
51–75	18
76–100	20
101–200	22
201–250	22
251–500	23
501–750	23
751–1000	23
1001–1500	24
1501–3000	24
3001–6000	24
Varje ytterligare eller påbörjad +1000	+2

9. Medlemsstaterna ska ha infört, och genomföra, åtgärder för att säkerställa att godkända vägningsaktörer väger och registrerar prover på rätt sätt, och för att övervaka antalet standardpallar och deras lokalisering. Som minimum ska det enligt dessa åtgärder krävas att alla standardpallar som ingår i provet hålls avskilda från resten av standardpallarna i ett område som utsetts för enkel identifiering, fram till dess att vägningen har slutförts, såvida inte medlemsstatens behöriga myndigheter tillåter något annat för inspekterade landningar. Alternativt, om det har införts ett lagerhanteringssystem som säkerställer identifiering och lokalisering av alla standardpallar och där de pallar som valts ut för provvägning är omedelbart tillgängliga för den behöriga myndigheten i landningsmedlemsstaten på begäran, krävs det inte något särskilt område för enkel identifiering.

Avdrag för egenvikt

10. Egenvikten för en standardpall ska beräknas som summan av egenvikten för alla standardlådor som utgör pallen (dvs. egenvikten för en standardlåda multiplicerad med antalet lådor i pallen) plus tillverkarens egenvikt för själva den tomma eller torra pallen. Egenvikten för en standardlåda ska inkludera vikten av tillverkarens förpackning. Avdrag för is och vatten får endast tillämpas om inte annat följer av punkt 12.

11. Om det inte finns någon information om tillverkarens egenvikt på förpackningen eller pallen ska följande förfarande tillämpas för att fastställa egenvikten:

    a) För varje standardpall ska ett urval av tio standardlådor vägas för att fastställa den genomsnittliga förpackningsvikten. Lådorna ska väljas ut från olika standardpallar. Alla förpackningar som används för denna mätning ska vara oskadade och torra.

    b) Den genomsnittliga egenvikten för förpackning beräknas genom att dividera den totala vikten av de tio lådorna i provet med 10.

    c) För att bestämma den genomsnittliga egenvikten för en standardpall ska tio oskadade, torra, slumpmässigt utvalda pallar vägas individuellt. Beräkna den genomsnittliga egenvikten genom att dividera den totala vikten med 10.

12. När det gäller frysta pelagiska fiskeriprodukter som landas i standardpallar ska den egenvikt för förpackning (inklusive is) som ska tillämpas per standardlåda vara 1 kg.

C. **Förfaranden för frysta stora pelagiska fiskeriprodukter med liten individuell vikt som landas osorterade**

13. Proverna ska samlas in individuellt och regelbundet under hela landningen, från inledningen till slutförandet, av en godkänd vägningsaktör och med hjälp av en matris för representativ stickprovsstorlek, vilken som minimum ska baseras på en metod som överenskommits med kommissionen.

14. Varje provtagning ska omfatta minst följande steg:

    a) Fastställande av den totala osorterade vikten av frysta stora pelagiska fiskeriprodukter som inte överskrider det tillämpliga tröskelvärdet.

    b) Fastställande, i enlighet med punkt 13, av den genomsnittliga andelen frysta stora pelagiska fiskeriprodukter som inte överskrider det tillämpliga tröskelvärdet.

    c) Tillämpning av den totala osorterade vikt som fastställs i led a på den genomsnittliga andel som fastställs i led b för att beräkna mängderna av varje art.

    d) Fastställande av den totala landade vikten av varje art av frysta stora pelagiska fiskeriprodukter genom att lägga de mängder som fastställs i led c till de mängder frysta stora pelagiska fiskeriprodukter som överskrider det tillämpliga tröskelvärdet.

15. Medlemsstaterna ska införa och genomföra åtgärder för att säkerställa att godkända vägningsaktörer väger och registrerar prover på rätt sätt. Som minimum ska det enligt dessa åtgärder krävas att varje prov är identifierbart, märkt och hålls åtskilt från resten av fiskeriprodukterna under minst två timmar efter provtagningen och fram till dess att landningens avslutats.

D. **Åtgärder för att säkerställa efterlevnad**

16. Medlemsstaterna ska effektivt övervaka efterlevnaden av villkoren i denna bilaga i alla faser av provtagningsprocessen och säkerställa att fysiska personer som begår, och juridiska personer som hålls ansvariga för, överträdelser av dessa regler blir föremål för effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner och andra verkställighetsåtgärder, i enlighet med avdelning VIII i förordning (EG) nr 1224/2009.

17. De förfaranden som avses i avsnitten B och C ska genomföras under minst en av följande betingelser:

a) I närvaro av tjänstemän.

b) Vid vägningsanläggningar som helt eller delvis ägs eller drivs av staten och som omfattas av särskilda kontroll-, inspektions- och transparensmekanismer, i syfte att utesluta alla direkta eller indirekta intressekonflikter som kan påverka det opartiska utförandet av deras uppgifter.

c) Av oberoende tredjeparter som ansvarar för vägningen och som uppfyller minimivillkoren i artikel 3.3 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/1474, och som omfattas av särskilda kontroll-, inspektions- och transparensmekanismer.

d) Inom ramen för alternativa kontrollåtgärder enligt kraven i punkt 19, som är baserade på riskhantering och som säkerställer efterlevnaden av avsnitten B och C, såsom användning av elektroniska fjärrövervakningssystem med övervakningskameror eller likvärdig teknik. Dessa åtgärder ska lämnas in till kommissionen i enlighet med artikel 10.2 d.

18. När elektroniska fjärrövervakningssystem med övervakningskameror används i enlighet med punkt 17 d ska de behöriga myndigheterna i vägningsmedlemsstaten

a) se över sin anläggning för att säkerställa att systemen är effektiva med avseende på övervakning av vägning, provtagning och fångstregistrering,

b) ha tillgång till inspelningarna, och

c) granska ett minsta antal inspelningar som en del av de kontroll- och inspektionsåtgärder som avses i artikel 8.

E. **Alternativa villkor**

19. Medlemsstaterna får begära alternativa villkor till dem som anges i punkterna 4, 7, 8, 13, 14, 15 och 17 i denna bilaga, förutsatt att sådana alternativa villkor

a) avser särskilda situationer som rör

i) fångstfartyg med en största längd under 12 meter,

ii) små mängder som landas, vägs eller transporteras,

iii) resultaten av oberoende vetenskapliga studier eller slutsatser från organ som erkänns på unionsnivå, nationell nivå eller internationell nivå,

iv) viktskillnader mellan lådor med fiskeriprodukter som landas i standardlådor,

v) beredningsformen för fiskeriprodukter,

vi) fiskeriprodukter som inte omfattas av kvoter, eller fisken som är specifika för medlemsstaterna,

vii) godkända vägningsaktörer, eller

viii) användningen av ny teknik, och

b) säkerställer samma eller en högre grad av noggrannhet när det gäller vägnings- och fångstregistreringsresultat.

BILAGA IV

Provtagningsplan för fiskeriprodukter som vägs ombord

I denna provtagningsplan fastställs minimivillkoren för vägning ombord av sorterade fiskeriprodukter, i enlighet med ett undantag som godkänts enligt artikel 60.3 b i förordning (EG) nr 1224/2009.

A. **Allmänna bestämmelser**

1. Undantaget för vägning ombord enligt artikel 60.3 b i förordning (EG) nr 1224/2009 ska omfattas av villkoren i denna bilaga och reglerna som fastställs i artiklarna 3–8 i den här förordningen, och ska endast gälla fångstfartyg som uttryckligen har godkänts för detta ändamål av de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten.

2. Godkända vägningsaktörer ska lagra alla fiskeriprodukter som vägs ombord i lådor med en enda art med samma produktform och med ursprung i samma relevanta geografiska område.

3. De lådor som avses i punkt 2 ska märkas på ett sådant sätt att det bekräftas att de har vägts ombord enligt denna bilaga.

4. De etiketter som avses i punkt 3 ska vara tillverkade av beständigt material som är säkert anbringat på lådan och får inte avlägsnas, utplånas, ändras, göras oläsliga, täckas eller döljas under den relevanta hanteringen, transporten och inspektionen eller innan landningen har slutförts. Dessa etiketter ska innehålla minst följande uppgifter:

   a) Fångstfartygets namn, i förekommande fall.

   b) CFR-numret eller, om detta inte är tillämpligt, IMO-numret eller annat unikt identifieringsnummer för det fiskefartyg från vilket den vägda mängden härrör.

   c) FAO:s treställiga bokstavskod för varje vägd art.

   d) De mängder av varje art, uttryckta i kilogram produkt, som vägts i enlighet med artikel 60.3 b i förordning (EG) nr 1224/2009, uppdelat efter produktform, och relevant geografiskt område.

5. Befälhavare på unionsfångstfartyg som har tillstånd att väga ombord ska registrera alla mängder som vägs ombord i fiskeloggboken, för att säkerställa att de tydligt kan särskiljas från andra registrerade mängder, och överföra dessa uppgifter till de behöriga myndigheterna i sin flaggmedlemsstat i enlighet med artikel 15 i förordning (EG) nr 1224/2009.

6. Den medlemsstat där landningen sker får kräva att varje mängd fiskeriprodukter som vägs ombord vägs på nytt vid landning och att resultaten används vid tillämpningen av artikel 60.7 i förordning (EG) nr 1224/2009.

B. **Förfaranden**

7. De behöriga myndigheterna i landningsmedlemsstaten ska säkerställa att minst 5 % av alla landningar av fångster som vägs ombord inspekteras årligen.

8. Under en inspektion ska noggrannheten i vägningen ombord kontrolleras genom en omvägning av ett stickprov av lådor, i närvaro av tjänstemän. Storleken på det stickprov som ska vägas om är avhängig de totala mängder lådor som vägts ombord enligt den matris som avses i punkt 12.

9. Resultaten av omvägningen av enskilda lådor ska jämföras med den vikt som anges på etiketten på varje låda som ingår i stickprovet. Den högsta tillåtna avvikelsen mellan den vikt som anges på etiketten och den verifierade vikten efter omvägningen ska vara 5 % för varje låda som ingår i stickprovet eller, alternativt, 5 % beräknat som den genomsnittliga avvikelsen för alla lådor i stickprovet.

10. När noggrannheten i vägningen ombord kontrolleras i enlighet med punkt 8 ska tjänstemännen fastställa de mängder av varje art, per produktform och relevant geografiskt område, som landats på grundval av de totala viktsiffror som anges på etiketterna för alla lådor med fiskeriprodukter som vägts ombord.

11. Om den tillåtna avvikelsen på 5 % i punkt 9 överskrids, eller om avvikelser konstateras i de uppgifter som avses i punkt 6, ska hela fångsten vägas i närvaro av tjänstemän i enlighet med artikel 60.1 i förordning (EG) nr 1224/2009 och resultaten ska användas vid tillämpningen av artikel 60.7 i den förordningen.

12. Det stickprov av lådor som avses i punkt 8 ska, som minimum, baseras på följande matris:

Totalt antal lådor	Stickprovsstorlek [antal lådor som ska vägas]
10 eller färre	Alla
11–20	11
21–30	14
31–40	15
41–50	16
51–60	17
61–70	18
71–80	19
81–90	19
91–100	20
101–150	21
Varje ytterligare 100 lådor	+2

13. Genom undantag från punkterna 7–12 får vägningsmedlemsstatens tjänstemän vid inspektion, om fiskeriprodukterna vägs ombord och landas i standardlådor, tillämpa den provtagningsmetod som anges i bilaga II.B iii för att fastställa vikten av de fiskeriprodukter som landas.

C. **Åtgärder för att säkerställa efterlevnad**

14. Medlemsstaterna ska effektivt övervaka efterlevnaden av villkoren i denna bilaga och ska säkerställa att fysiska personer som begår, och juridiska personer som hålls ansvariga för, överträdelser av dessa regler blir för effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner och andra verkställighetsåtgärder, i enlighet med avdelning VIII i förordning (EG) nr 1224/2009, inbegripet, i förekommande fall, tillfälligt upphävande eller permanent återkallande av tillstånd att väga ombord.

D. **Alternativa villkor**

15. Medlemsstaterna får begära alternativa villkor till dem som anges i punkterna 7, 9, 11 och 12 i denna bilaga, förutsatt att sådana alternativa villkor

a) avser särskilda situationer som rör

i) fångstfartyg med en största längd under 12 meter,

ii) små mängder som landas, vägs eller transporteras,

iii) resultaten av oberoende vetenskapliga studier eller slutsatser från organ som erkänns på unionsnivå, nationell nivå eller internationell nivå,

iv) viktskillnader mellan lådor med fiskeriprodukter som landas i standardlådor,

v) beredningsformen för fiskeriprodukter,

vi) fiskeriprodukter som inte omfattas av kvoter, eller fisken som är specifika för medlemsstaterna,

vii) godkända vägningsaktörer, eller

viii) användningen av ny teknik. och

b) säkerställer samma eller en högre grad av noggrannhet när det gäller vägnings- och fångstregistreringsresultat.

BILAGA V

Kontrollplan för vägning av färska fiskeriprodukter efter transport på den medlemsstats territorium där landningen ägde rum

I denna kontrollplan fastställs minimivillkoren för vägning av färska fiskeriprodukter efter transport i landningsmedlemsstaten, i enlighet med ett undantag som godkänts enligt artikel 60.3 c i förordning (EG) nr 1224/2009.

A. **Allmänna bestämmelser**

1. Denna bilaga ska endast tillämpas på fiskeriprodukter som vägs efter transport i godkända och registrerade vägningsanläggningar i enlighet med minimikraven i avsnitt E i denna bilaga.

2. Landningsmedlemsstaten ska säkerställa att transportenheter som transporterar fiskeriprodukter som omfattas av undantaget i artikel 60.3 c i förordning (EG) nr 1224/2009 lätt kan identifieras under hela transporten, från lastningsplatsen till destinationen för sändningen/sändningarna, i tillämpliga fall för kontrolländamål.

3. Vägningsundantaget enligt artikel 60.3 c i förordning (EG) nr 1224/2009 ska omfattas av villkoren i denna bilaga och övriga regler som fastställs i artiklarna 3–8 i den här förordningen.

4. Alla fiskeriprodukter som transporteras i en transportenhet för vägning efter transport ska anlända i sin helhet till en och samma vägningsdestination. Om det finns flera lastningsplatser för fisk som inte tidigare vägts eller flera lossningsplatser till godkända vägningsanläggningar ska, genom undantag; ett separat transportdokument innehållande de uppgifter som anges i punkt 9, utfärdas för varje mellanliggande lastnings- eller lossningsplats före varje transport.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 24 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2025/1766 ([1]), och om inte annat föreskrivs i den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser, ska transportören försegla transportenheterna med ej kopieringsbara märken som utfärdats av, eller på uppdrag av, de behöriga myndigheterna i landningsmedlemsstaten, om de på grundval av riskhantering med beaktande av minst de faktorer som anges i artikel 8.3 i denna förordning, identifieras utgöra en hög risk för bristande efterlevnad av bestämmelserna i denna bilaga.

6. Alla fiskeriprodukter som transporteras till en godkänd vägningsanläggning enligt denna bilaga ska

   a) kunna särskiljas från redan vägda fångster och från fångster från andra fartyg under transporten från landningsplatsen till vägningsanläggningen; transport av fångster från flera fartyg i en enda transportenhet är endast tillåten om tydligt särskiljande av varje fartygs fångst säkerställs, och

   b) anlända till vägningsanläggningen i ett tillstånd som möjliggör artidentifiering; när det gäller osorterade fångster för industriella ändamål, om en del av fångsterna av arterna inte kan identifieras, ska denna del fördelas i proportion till fångstsammansättningen för den identifierbara delen av fångsterna.

B. **Förfaranden**

7. Alla fångster av fiskeriprodukter som omfattas av denna bilaga ska vägas i sin helhet efter transport vid ankomsten till den godkända och registrerade vägningsanläggning som avses i punkt 1.

([1]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2025/1766 av den 27 augusti 2025 om komplettering av rådets förordning (EG) nr 1224/2009 genom fastställande av regler om kontroll av fiske och om övervakning och inspektion av fiskeverksamhet, verkställighet och efterlevnad (EUT L, 2025/1766, 12.11.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2025/1766/oj).

8. Genom undantag från punkt 7 får provtagningsbestämmelserna i bilaga II.B i och II.B iii tillämpas för att fastställa fångstsammansättningen efter transport av fiskeriprodukter som landats osorterade och vikten av fiskeriprodukter i standardlådor och standardcontainrar.

C. **Transportdokument**

9. Utöver den information som krävs enligt artikel 68.4 och 68.5 i förordning (EG) nr 1224/2009, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 68.6 i samma förordning, ska transportdokumentet innehålla följande information:

   a) Transportförseglingens nummer, i förekommande fall.

   b) Angivande av att fiskeriprodukterna ska vägas efter transport enligt artikel 60.3 c i förordning (EG) nr 1224/2009.

   c) Beräknat datum och klockslag för ankomst till den destination som avses i artikel 68.4 a i förordning (EG) nr 1224/2009.

   d) Antalet lådor eller containrar som transporteras, per transportenhet, uppdelat efter art, produktform och relevant geografiskt område, i tillämpliga fall.

D. **Åtgärder för att säkerställa efterlevnad**

10. Medlemsstaterna ska effektivt övervaka efterlevnaden av villkoren i denna bilaga i alla faser av vägningsprocessen och säkerställa att fysiska personer som begår, och juridiska personer som hålls ansvariga för, överträdelser av dessa regler blir föremål för effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner och andra verkställighetsåtgärder, i enlighet med avdelning VIII i förordning (EG) nr 1224/2009.

11. De förfaranden som avses i avsnitt B ska genomföras under minst en av följande betingelser:

   a) I närvaro av tjänstemän.

   b) Vid vägningsanläggningar som helt eller delvis ägs eller drivs av staten och som omfattas av särskilda kontroll-, inspektions- och transparensmekanismer, i syfte att utesluta alla direkta eller indirekta intressekonflikter som kan påverka det opartiska utförandet av deras uppgifter.

   c) Av oberoende tredjeparter som ansvarar för vägningen och som uppfyller minimivillkoren i artikel 3.3 i genomförandeförordning (EU) 2024/1474, och som omfattas av särskilda kontroll-, inspektions- och öppenhetsmekanismer.

   d) Inom ramen för alternativa kontrollåtgärder enligt kraven i punkt 18, som är baserade på riskhantering och som säkerställer efterlevnaden av avsnitt B, såsom användning av elektroniska fjärrövervakningssystem med övervakningskameror eller likvärdig teknik. Dessa åtgärder ska lämnas in till kommissionen i enlighet med artikel 10.2 d i denna förordning.

12. När elektroniska fjärrövervakningssystem med övervakningskameror används i enlighet med punkt 11 d ska de behöriga myndigheterna i vägningsmedlemsstaten

   a) se över sin anläggning för att säkerställa att systemen är effektiva med avseende på övervakning av vägning, provtagning och fångstregistrering,

   b) få tillgång till inspelningarna på begäran, och

   c) granska ett minsta antal inspelningar som en del av de kontroll- och inspektionsåtgärder som avses i artikel 8.

E. **Minimikrav för vägningsanläggningar**

13. Vägningsanläggningar ska

   a) vara registrerade och godkända av de behöriga myndigheterna i vägningsmedlemsstaterna, och

   b) kunna särskilja fångster från varje fartyg och säkerställa en tydlig identifiering av alla fiskeriprodukter innan de vägs.

14. Vägningsanläggningar som, på grundval av riskhantering med beaktande av åtminstone de riskfaktorer som anges i artikel 8.3 i denna förordning, konstateras utgöra en risk för bristande efterlevnad av bestämmelserna i denna bilaga ska genomgå en fysisk inspektion av de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten inom tolv månader efter godkännandet eller, om identifieringen sker i ett senare skede, inom tolv månader från dagen för den identifieringen. En sådan inspektion ska åtminstone omfatta kontroll av följande:

    a) Det antal och de modeller av vägningssystem som ska användas vid vägningsanläggningen och deras installationsplats.

    b) Den maximala dagliga vägningskapaciteten för transportband och batchvägningssystem.

    c) Ritningar av fångsthanteringen och produktionsprocessen för fiskeriprodukter från ankomsten till anläggningen fram till den slutliga produktlagringen, inklusive vägningssystemens placering, provtagnings- och sorteringsområden, lagringsområdet och de elektroniska fjärrövervakningssystemen med övervakningskameror, i förekommande fall.

    d) Om kontinuerliga vägningssystem används, en kopia av det tekniska kopplingsschemat och eventuella anslutningar.

    e) Kontaktpunkt för aktören eller dennes ombud under vägningen.

    f) Hur tillträde till vägningsanläggning, vägningssystem, vägningsinformation, register och, i förekommande fall, elektroniska fjärrövervakningssystem med övervakningskameror, kommer att säkerställas.

15. Godkända vägningsaktörer ska i förväg underrätta den behöriga myndigheten om eventuella ändringar av de godkända vägningssystemen och vägningsanläggningarna. Vägningssystemen och vägningsanläggningarna får inte användas utan uttryckligt tillstånd från de behöriga myndigheterna.

16. Om medlemsstaten inte fastställer en kortare period ska det godkännande som utfärdas av den behöriga myndigheten ha en begränsad varaktighet på högst fem år i följd.

17. Den behöriga myndighet som avses i punkt 16 ska ha rätt att återkalla godkännandet av vägningsanläggningen om ovanstående villkor inte är uppfyllda eller om det finns bevis för otillfredsställande vägning och fångstregistrering.

F. **Alternativa villkor**

18. Medlemsstaterna får begära alternativa villkor till dem som anges i punkterna 4, 6, 7, 8, 11, 13 och 14 i denna bilaga, förutsatt att sådana alternativa villkor

    a) avser särskilda situationer som rör

        i) fångstfartyg med en största längd under 12 meter,

        ii) små mängder som landas, vägs eller transporteras,

        iii) resultaten av oberoende vetenskapliga studier eller slutsatser från organ som erkänns på unionsnivå, nationell nivå eller internationell nivå,

        iv) viktskillnader mellan lådor med fiskeriprodukter som landas i standardlådor,

        v) beredningsformen för fiskeriprodukter,

        vi) fiskeriprodukter som inte omfattas av kvoter, eller fisken som är specifika för medlemsstaterna,

        vii) godkända vägningsaktörer, eller

        viii) användningen av ny teknik. och

    b) säkerställer samma eller en högre grad av noggrannhet när det gäller vägnings- och fångstregistreringsresultat.

BILAGA VI

Gemensamt kontrollprogram för vägning av färska fiskeriprodukter efter transport från landningsmedlemsstaten till en destination på en annan medlemsstats territorium

I detta gemensamma kontrollprogram fastställs minimivillkoren för vägning av färska fiskeriprodukter efter transport från landningsmedlemsstaten till en destination på en annan medlemsstats territorium, i enlighet med ett undantag som godkänts enligt artikel 60.3 d i förordning (EG) nr 1224/2009.

A. **Allmänna bestämmelser**

1. Denna bilaga ska endast tillämpas på fiskeriprodukter som

   a) landas av fiskefartyg som för en medlemsstats flagg och som är part i det gemensamma kontrollprogrammet och som av medlemsstaten uttryckligen har fått tillstånd att väga fångster i enlighet med det gemensamma kontrollprogrammet,

   b) landas i hamnar som identifierats av landningsmedlemsstaten för tillämpning av ett gemensamt kontrollprogram, och som

   c) vägs efter transport i godkända och registrerade vägningsanläggningar i enlighet med minimikraven i avsnitt F i denna bilaga.

2. De behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna ska övervaka transporten av fiskeriprodukter från landningsplatserna till vägningsdestinationen. Dessa medlemsstater ska fastställa och genomföra bestämmelser för registrering av transportörer som har tillstånd att transportera fiskeriprodukter som omfattas av undantaget i artikel 60.3 d i förordning (EG) nr 1224/2009 samt bestämmelser för unik identifiering av relevanta transportenheter.

3. Vägningsundantaget enligt artikel 60.3 d i förordning (EG) nr 1224/2009 ska omfattas av villkoren i denna bilaga och övriga regler som fastställs i artiklarna 3–8 i den här förordningen.

4. Alla fiskeriprodukter som transporteras efter landning för vägning i en annan medlemsstat ska anlända till vägningsplatsen och vägas i sin helhet, per art och produktform, vid ankomsten. För osorterade fiskeriprodukter som vägs efter transport får dock bestämmelser om provtagning som är likvärdiga med dem som anges i bilaga II.B i tillämpas för att fastställa fångstsammansättningen, som ska extrapoleras på grundval av resultaten av den samlade vägningen i syfte att fastställa mängderna av varje art.

5. Alla fiskeriprodukter som vägs inom ramen för ett gemensamt kontrollprogram ska transporteras från en enda lastningsplats till en enda destinationsplats.

6. Alla fiskeriprodukter ska föras in i den mottagande vägningsanläggningen via en särskild tillträdespunkt.

7. Alla transportenheter ska förseglas av transportören med hjälp av förseglingar som inte kan kopieras. Förseglingarna ska anbringas av transportören när det gäller landningar som inte inspekterats, eller av en tjänsteman under inspekterade landningar, om så krävs. Förseglingar ska användas vid alla transporter för att säkerställa de transporterade fiskeriprodukternas integritet. Förseglingarna med unika nummer ska tillhandahållas av den behöriga myndigheten i endera medlemsstaten eller på de behöriga myndigheternas vägnar i enlighet med de förfaranden som överenskommits mellan de medlemsstater som deltar i det gemensamma kontrollprogrammet.

8. Alla fiskeriprodukter som transporteras till en godkänd vägningsanläggning enligt denna bilaga ska

   a) kunna särskiljas från redan vägda fångster och från fångster från andra fartyg under transporten från landningsplatsen till vägningsanläggningen; transport av fångster från flera fartyg i en enda transportenhet är endast tillåten om tydligt särskiljande av varje fartygs fångst säkerställs, och de ska

b) anlända till vägningsanläggningen i ett tillstånd som möjliggör artidentifiering; när det gäller osorterade fångster för industriella ändamål, om en del av fångsterna av arterna inte kan identifieras, ska denna del fördelas i proportion till fångstsammansättningen för den identifierbara delen av fångsterna.

Transportdokument

9. Utöver den information som krävs enligt artikel 68.4 och 68.5 i förordning (EG) nr 1224/2009, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 68.6 i samma förordning, ska transportdokumentet innehålla minst följande information:

a) Transportförseglingens nummer.

b) Beräknat datum och klockslag för ankomst till den destinationsplats som avses i artikel 68.4 a i förordning (EG) nr 1224/2009.

c) Angivande av att fiskeriprodukterna ska vägas efter transport enligt artikel 60.3 d i förordning (EG) nr 1224/2009.

B. **Förfaranden**

10. Vägningsjournalen ska tjäna som bekräftelse på att vägning har ägt rum. Den behöriga myndigheten i vägningsmedlemsstaten ska översända vägningsjournalen till landningsmedlemsstaten, och till flaggmedlemsstaten om denna är en annan.

11. Medlemsstater som är parter i det gemensamma kontrollprogrammet ska ha infört och genomföra bestämmelser för korskontroll av alla förhandsanmälningar, transportdokument, landningsdeklarationer, vägningsjournaler, avräkningsnotor och deklarationer om övertagande som lämnas och utbyts enligt denna bilaga för att upptäcka fel, oförenligheter och saknade uppgifter i informationen.

C. **Åtgärder för att säkerställa efterlevnad**

12. Medlemsstaterna ska effektivt övervaka efterlevnaden av villkoren i denna bilaga i alla faser, inbegripet vid vägning, registrering och transport av fiskeriprodukter, och säkerställa att fysiska personer som begår, och juridiska personer som hålls ansvariga för, överträdelser av dessa regler blir föremål för effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner och andra verkställighetsåtgärder, i enlighet med avdelning VIII i förordning (EG) nr 1224/2009.

13. Medlemsstaterna ska fastställa förfaranden för årligt samarbete, för att övervaka tillämpningen av gemensamma kontrollprogram och för att säkerställa enhetlighet i genomförandet samt korrekt vägning och registrering av fiskeriprodukter.

14. Transportörer ska ha infört system för att säkerställa att transportenheterna kan lokaliseras från landningsplatsen till fiskeriprodukternas destinationsplats, och på begäran lämna uppgifter till tjänstemännen om transportenheternas placering.

15. De verksamheter som avses i punkt 4 ska bedrivas under minst en av följande betingelser:

a) I närvaro av tjänstemän.

b) Vid vägningsanläggningar som helt eller delvis ägs eller drivs av staten och som omfattas av särskilda kontroll-, inspektions- och transparensmekanismer, i syfte att utesluta alla direkta eller indirekta intressekonflikter som kan påverka det opartiska utförandet av deras uppgifter.

c) Av oberoende tredjeparter som ansvarar för vägningen och som uppfyller minimivillkoren i artikel 3.3 i genomförandeförordning (EU) 2024/1474, och som omfattas av särskilda kontroll-, inspektions- och öppenhetsmekanismer.

d) Inom ramen för alternativa kontrollåtgärder enligt kraven i punkt 23, som är baserade på riskhantering och som säkerställer efterlevnaden av avsnitt B, såsom användning av elektroniska fjärrövervakningssystem med övervakningskameror eller likvärdig teknik. Dessa åtgärder ska lämnas in till kommissionen i enlighet med artikel 10.2 d.

16. När elektroniska fjärrövervakningssystem med övervakningskameror används i enlighet med punkt 15 d ska de behöriga myndigheterna i vägningsmedlemsstaten

a) se över sin anläggning för att säkerställa att systemen är effektiva med avseende på övervakning av vägning, provtagning och fångstregistrering,

b) få tillgång till inspelningarna på begäran, och

c) granska ett minsta antal inspelningar som en del av de kontroll- och inspektionsåtgärder som avses i artikel 8.

D. **Informationsutbyte**

17. Medlemsstaterna ska fastställa regler och förfaranden för att säkerställa elektroniskt utbyte av information som är nödvändig för ett effektivt genomförande av denna bilaga, inbegripet följande:

a) Förteckningen över fartyg som använder det gemensamma kontrollprogrammet.

b) De hamnar som identifierats av landningsmedlemsstaten för tillämpning av det gemensamma kontrollprogrammet.

c) Mängden fiskeriprodukter, per art, produktform och relevant geografiskt område, som transporteras och vägs från landningshamnen till slutdestinationen.

d) De godkända och registrerade vägningsanläggningar där de transporterade fiskeriprodukterna vägs.

e) Uppgifter om misstänkta överträdelser som upptäckts vid godkända och registrerade vägningsanläggningar.

f) Uppgifter om eventuella misstänkta överträdelser som begåtts av fysiska eller juridiska personer enligt denna bilaga, inbegripet befälhavare, godkända vägningsaktörer och transportörer.

g) Uppgifter om misstänkta överträdelser som inbegriper transport av fiskeriprodukter inom ramen för det gemensamma kontrollprogrammet.

E. **Minimikrav för vägningsanläggningar**

18. Vägningsanläggningar ska

a) vara registrerade och godkända av de behöriga myndigheterna i vägningsmedlemsstaterna, i enlighet med nationell lagstiftning, och

b) kunna särskilja fångster från varje fartyg och säkerställa en tydlig identifiering av alla fiskeriprodukter innan de vägs.

19. Vägningsanläggningar som, på grundval av riskhantering med beaktande av minst de riskfaktorer som anges i artikel 8.3 i denna förordning, konstateras utgöra en risk för bristande efterlevnad av reglerna i denna bilaga ska genomgå en fysisk inspektion som utförs av de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten inom tolv månader efter godkännandet eller, om identifieringen sker i ett senare skede, inom tolv månader från dagen för den identifieringen. En sådan inspektion ska minst omfatta kontroll av följande:

a) Det antal och de modeller av vägningssystem som ska användas vid vägningsanläggningen och deras installationsplats.

b) Den maximala dagliga vägningskapaciteten för transportband och batchvägningssystem.

c) Ritningar av fångsthanteringen och produktionsprocessen för fiskeriprodukter från ankomsten till anläggningen till den slutliga produktlagringen, inklusive vägningssystemens placering, provtagnings- och sorteringsområden, lagringsområdet och de elektroniska fjärrövervakningssystemen med övervakningskameror, i förekommande fall.

d) Om kontinuerliga vägningssystem används, en kopia av det tekniska kopplingsschemat och eventuella anslutningar.

e) Kontaktpunkten för aktören eller dennes ombud under vägningen, och hur tillträde till vägningsanläggning, vägningssystem, vägningsinformation, register och, i förekommande fall, elektroniska fjärrövervakningssystem med övervakningskameror, kommer att säkerställas.

20. Godkända vägningsaktörer ska i förväg underrätta den behöriga myndigheten om eventuella ändringar av de godkända vägningssystemen och vägningsanläggningarna. Vägningssystemen och vägningsanläggningarna får inte användas utan uttryckligt tillstånd från de behöriga myndigheterna.

21. Om medlemsstaten inte fastställer en kortare period ska det godkännande som utfärdas av den behöriga myndigheten ha en begränsad varaktighet på högst fem år i följd.

22. Den behöriga myndighet som avses i punkt 21 ska ha rätt att återkalla godkännandet av vägningsanläggningen om ovanstående villkor inte är uppfyllda eller om det finns bevis för otillfredsställande vägning och fångstregistrering.

F. **Alternativa villkor**

23. Medlemsstaterna får begära alternativa villkor till dem som anges i punkterna 15, 18 och 19 i denna bilaga, förutsatt att sådana alternativa villkor

a) avser särskilda situationer som rör

i) fångstfartyg med en största längd under 12 meter,

ii) små mängder som landas, vägs eller transporteras,

iii) resultaten av oberoende vetenskapliga studier eller slutsatser från organ som erkänns på unionsnivå, nationell nivå eller internationell nivå,

iv) viktskillnader mellan lådor med fiskeriprodukter som landas i standardlådor,

v) beredningsformen för fiskeriprodukter,

vi) fiskeriprodukter som inte omfattas av kvoter, eller fisken som är specifika för medlemsstaterna,

vii) godkända vägningsaktörer, eller

viii) användningen av ny teknik. och

b) säkerställer samma eller en högre grad av noggrannhet när det gäller vägnings- och fångstregistreringsresultat.